

عنوان مقاله:

واکوی نقش و تاثیر مشارکت دانش آموزان با یکدیگر و تاثیر آن بر یادگیری آنها ۱

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد حسین دانش - آموزش ابتدایی

حمیده بال افکن - آموزگار

قباد بامری - دبیر

شکوفه عاطفی نژاد - آموزگار

خلاصه مقاله:

زندگی انسان بدون همکاری و همیاری بسیار بی معنی است. انسان از تنهایی می گریزد و خود را در جمع می یابد. همکاری کردن، به دانش آموزان راه و رسم دوستی کردن و کار با افراد گوناگون را می آموزد. همیاری کردن یادگیری را بسیار خوشایندتر می کند. یادگیری مشارکتی یک روش تدریس موفق در گروه های کوچک است در این روش، در هر یک از گروه ها، دانش آموزان با توانایی های متفاوت و با استفاده از فعالیت های یادگیری گوناگون درک خود را نسبت به موضوع درسی بالا می برند. یادگیری یک فرایند اجتماعی است و فعالیت های یادگیری برای رسیدن به مرحله تولید اندیشه و اطلاعات حیاتی است. مشارکت یک نظام فکری است. تفکر مشارکتی و عادت به مشارکت در نظام آموزشی ایجاد و پرورش می یابد و در جامعه و سازمان ها از آنها بهره برداری می شود. برای اینکه نظام آموزش و پرورش در این کار توفیق پیدا کند باید با ساز و کارهایی باعث نهادی شدن تفکر مشارکتی می شود را عملیاتی نماید. حسن روش های مشارکتی دانش آموزی آن است که دانش آموزان در فعالیت یاددهی - یادگیری فعالانه شرکت می کنند و مسئولیت یادگیری را خود برعهده می گیرند. آن ها در جریان بحث با افراد گروه خود و با گروه های دیگر، یاد می گیرند که چگونه تفکرات و بینش ها و نظرات خود را به دیگران ابراز کنند، چگونه از آن ها دفاع کنند و یا چگونه مودبانه نظرات دیگران را بپذیرند. این روش در امر تقویت توانش ارتباطی دانش آموزان بسیار موثر است.

کلمات کلیدی:

تاثیر، دانش آموز، یادگیری، مشارکت، مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029251>

